

T.C.
ANKARA
BÖLGE ADL YEMAHKEMES
22.HUKUK DARES

ESAS NO : 2020/1243
KARAR NO : 2023/623

(KABUL KALDIRMA)

TÜRK M LLET ADINA
ST NAF KARARI

BA KAN
ÜYE
ÜYE
KAT P

NCELENEN KARARIN

MAHKEMES : ANKARA 7. ASL YE T CARET MAHKEMES
TAR H : 24/02/2020
ESAS-KARAR NO : 2018/907 E 2020/124 K

DAVACI :

VEK L :

DAVALI :

VEK L :

DAVANIN KONUSU : Alacak
KARAR TAR H : 28/04/2023
YAZILDI I TAR H : 28/05/2023

Taraflar arasında yukarıda bilgileri belirtilen kararın Dairemizce incelenmesi davalı vekili tarafından istenmi , 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 352. maddesi uyarınca, yapılan ön inceleme sonucu, istinaf dilekçesinin süresi içinde verildi i ve eksiklik bulunmadı ı anla ıldı ından inceleme a masına geçilmi tir. ncelemenin dosya üzerinde yapılmasına karar verildi.

GERE GÖRÜ ÜLDÜ
DD ANIN ÖZET

Davacı vekili; müvekkili ile davalı arasındaki sözleşme gere i hissedilebilir uyarı ve takip yüzeyi ürün satı sipari i verildi ini, davalı tarafından gönderilen malların dö enirken kırıldı ını, bir kısmının da mahallinde dö endikten 20 gün sonra kırıldı ını, yapılan delil tespiti sonucu malların gizli ayıplı oldu unun tespit edildi ini, akabinde ayıp ihbarının yapıldı ını, müvekkilinin davalıdan satın alıp bedelini ödedi i malların tamamını dö emesi yapıldıktan sonra, sökerek yerine yenilerini uygulamak zorunda kaldı ını, malların tamamının ayıplı çıkması, uygulama yapılan yerlerin sökülerek tekrar yenileri ile

NOT: BU BELGE ELEKTRON K MZA LE MZALANMI OLUP, AYRICA F Z K OLARAK MZALANMAYACAKTIR.
"5070 sayılı Kanun m. 5 ve 6098 sayılı TBK m. 15. uyarınca elektronik imza ile olu turulan belgeler elle atılan fiziki imza ile aynı sonucu do urur."

de i tirilmesinin ekstra i çilik ve maliyete sebebiyet verdi ini belirterek davacı irketin ayıplı mallar sebebiyle u radı ı zarar kar ılı ı (mallar için ödenen bedel, nakliye masrafları, ayıplı malların dö enmesi ve tekrardan sökülmesi sebebiyle, dö eme ve söküm i çilik maliyeti de dahil) fazlaya ili kin hak ve alacakları saklı kalmak kaydıyla, 20.000-TL'nin davalı tarafından davacıya ödenmesine karar verilmesini talep ve dava etmi tir.

Davacı vekili davasını 08/11/2019 tarihli dilekçesi ile ıslah ederek alacak miktarını toplamda 276.730,00-TL'ye çıkarttı , temerrüt tarihinden itibaren ticari faizi ile davalıdan tahsilini talep etmi tir.

SAVUNMANIN ÖZET

Davalı vekili, davacının satın almı oldu u metilmetakrilat uyarı ve takip yüzeyi malzemesinin yapılan uygulama sonucu malzemenin ayıplı çıkması nedeni ile satılan malzemelerin bedelinin ödenmesi davası oldu unu, davacının iddiasının tamamen asılsız oldu unu, davacının satın almı oldu u malzemenin dı mekanlara uygulanan malzemeler oldu unu, davalının satın aldı ı dı mekan malzemesini aynı zamanda A T otogar içinde ve dı nda uygulamasını yaptı nı, sorun ya anmadı nı, bildirerek davanın reddine karar verilmesini istemi tir.

LK DERECE MAHKEMES N N KARARININ ÖZET

Mahkemece; taraflar arasında 20.12.2017 tarihli Mal Temini Sözle mesi akdedildi i, “Hissedilebilir Uyan ve Takip Yüzeyi” malzemesinin (mal) satı ndan kaynaklanan sözleşme dayalı i ili kisi oldu u, dava konusu mal bedellerinin davacı firma tarafından davalı firmaya ödendi i, sadece 0,80 TL (seksen kuru) davacının davalıya borcu kaldı ı, davalı tarafından davacıya son malzeme tesliminin 26.01.2018 tarihinde yapıldı ı, davacı firma tarafından ayıplı malzeme satıldı ı iddiasıyla 13.02.2018 tarihinde Ankara 11. ATM “2018/53 De i ik sayılı dosyasında tespit talebinde bulunuldu u ve mahkemece yapılan ke if sonrası bilirki i kimya mühendisi ve i güvenli i uzmanı tarafından hazırlanan 02.03.2018 tarihli bilirki i raporunda davalının satmı oldu u malzemelerin gizli ayıp niteli inde ayıp mal oldu u ve bu ayıplı malzemenin uygulanması sonucu davalının u radı ı zararın 276.730,-TL oldu u” sonucuna varıldı ı, konu ile ilgili 16.04.2018 tarihinde davacı tarafından davalıya usulüne uygun ihtarname gönderildi i ve davalının bu ihtara itirazın cevap verdi i, dava konusu malzemenin davalı tarafından davacıya satıldı ı, uygulamasının ise davacı irket tarafından bizzat yapıldı ı ya da dava dı ı üçüncü ki ilere yaptırıldı ı, yapılan imalat, imalatın yapıldı ı ko ullar ile davalı irketin, Ankara 11. Asliye Ticaret Mahkemesince da tespit yapıldı ı üzere gizli ayıp niteli inde mal olması nedeniyle davacı tarafça hatalı uygulama yapılmasına neden olundu u gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmi , hükme kar ı davalı vekilince istinaf yasa yoluna ba vurulmu tur.

ST NAF SEBEPLER

Davalı vekili; teknik bilirki i raporu alınmadı nı, delil tespiti raporuna itiraz edildi ini, buna ra men yargılama sırasında rapor alınmadı nı, ticari defter kayıtları üzerinde inceleme yapılarak sonuca ula ılamayaca nı, ayıp ihbarının ve muayenenin yerine getirilmedi ini, satılan malların ayıplı olmadı nı, zemine uygulama hatasından kaynaklandı nı bildirerek ilk derece mahkemesinin kararının kaldırılarak davanın reddine karar verilmesini istemi tir.

UYU MAZLIK KONUSU OLAN HUSUSLAR

Uyu mazlık; davalı tarafından teslim edilen malların ayıplı olup olmadı ı, ayıbın varlı ı halinde süresinde ayıp ihbarının yapılıp yapılmadı ı, alaca ın tayini hususuna ili kindir.

DEL LLER NDE ERLEND R LMES VE GEREKÇE

Dava, davalı tarafından davacıya satılan malların ayıp oldu undan bahisle u ranılan zararın tahsili isteminden ibarettir.

nceleme, 6100 sayılı HMK'nin 355.maddesi uyarınca istinaf dilekçesinde ileri

sürülen sebeplerle sınırlı, ancak kamu düzenine ili kin nedenler resen göz önünde tutularak yapılmı tur.

Davacı tarafça, metil mekrilet hissedilebilir uyarı ve takip yüzeyi ürününün davalı taraf ile mal-alım sözleşmesi yapıldı mı, ancak malzemelerin ayıplı çıkması neticesinde zarara u radı ndan bahisle davalı irkete yapılan ödeme ile davalının kusurlu mal teslimine ili kin malların ayıplı çıkması sonucu sahadan çekme söküm ta ıma ve yapım a amasına ili kin zarar ile 276.730,00 TL alaca ının bulundu unu belirterek, mal bedeli olarak ödenen miktar ile zararının kar ılanmasına yönelik davalıdan alaca ın tahsilini talep etmi tir.

Somut olayda; davacının üstlenmi oldu u hissedilebilir uyarı ve takip yüzeyi yapım i i nedeniyle, davalı irkettten söz konusu i te kullanılmak üzere, metil mekrilat malzemesi satın alındı ı ve i te kullanıldı ı, bu malzemenin TSE standartlarına uygun olmadı ının tespiti neticesinde sökülmesi nedeniyle u ranılan zararın davalıdan istenilmesine ili kin i bu davanın açıldı ı anla ılmı tur.

Davacı vekili, müvekkilinin davalıdan satın alırken malın basit bir ara tırma ile tespit edilebilecek bir hususta ayıptan söz edilemeyece ini iddia etmi ayıbın gizli ayıp oldu u iddiasına dayanarak ayıplı mal satı ndan kaynaklanan zararın tahsili isteminde bulunmu tur.

Davalı vekili, ayıplı mal satı ının olmadı ını, uygulama hatasından kaynaklandı ını belirterek, davanın reddini savunmu tur.

Mahkemece, davacı irkete satılıp teslim edilen malların ayıplı oldu u gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmi tir.

Uyu mazlık; tacir olan davacının ayıplı ifa ile ilgili olarak süresinde ve usulüne uygun olarak ayıp ihbarında bulunup bulunmadı ı noktasında toplanmaktadır.

Tarafların tacir oldu u, uyu mazlı ın ise ticari nitelikteki satım sözleşmesinden kaynaklandı ı hususu tartışmalıdır.

Davanın açıldı ı tarihte yürürlükte bulunan 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda tacirler arasındaki ihbar ve ihtarların ne ekilde yapılaca ı 18/3. maddesinde düzenlenmi ve "Tacirler arasında, di er tarafı temerrüde dü ürmeye, sözleşmeyi feshe, sözleşme dönmeyle ili kin ihbarlar veya ihtarlar noter aracılı ıyla, taahhütlü mektupla, telgrafla veya güvenli elektronik imza kullanılarak kayıtlı elektronik posta sistemi ile yapılır." denilmi tir.

Tacirler arasında satı a konu malın ayıplı çıkması halinde, alıcının yasal haklarını kullanabilmesi için (6102 sayılı TTK'nun 18/1-c) maddesindeki süreler içerisinde ayıp ihbarında bulunması zorunludur. Bu süreler, satılan malın ayıplı oldu u teslim sırasında açıkça belli ise iki gün, açıkça belli de ilse sekiz gündür.

Somut olayın incelenmesinde, tacir olan yanlar arasında içme suyu ebekesi yapımı i inde kullanılmak üzere çe itli ebatlarda PVC boru malzemelerinin alım- satımını içeren sözleşmeye ili kin malların 20/12/2017 tarihli sözleşme ile teslim edildi i, alıcı irketin teslim edilen malların tamamının ayıplı ve kullanılamaz vaziyette oldu unu ileri sürerek eldeki davayı açtı ı ve teslimi yapılan mallar kar ılı nda ödedi i bedel, malın kullanılması nedeniyle söküm, ta ıma, ve çe itli masraflar nedeniyle u ramı oldu u zararın tahsilini talep etti i görülmektedir.

Tarafların tacir olup, uyu mazlı ın ise ticari nitelikteki satım sözleşmesinden kaynaklanması nedeniyle olaya dava tarihi itibarıyla 6098 sayılı Borçlar Kanunu (TBK) ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu (TTK) hükümlerinin uygulanması gerekmektedir.

Bununla birlikte satım sözleşmesinde malın ayıplı olması halinde özel hükümler öngörölmü tür (TTK m. 23/1,c). Dolayısıyla tacirler arası satım sözleşmelerine Borçlar Kanunu hükümleri ile birlikte TTK m. 23/I hükmü de uygulanacaktır.

Bu noktada uyu mazlı ın temelini oluşturan "ayıp ve ayıba karı ı tekeffül" kavramları üzerinde durmakta yarar vardır:

Ayıba ili kin hukuki düzenleme, dava konusu uyu mazlık bakımından uygulanması

NOT: BU BELGE ELEKTRONİK MZALE MZALANMI OLUP, AYRICA FİZİK OLARAK MZALANMAYACAKTIR.

"5070 sayılı Kanun m. 5 ve 6098 sayılı TBK m. 15. uyarınca elektronik imza ile oluşturulan belgeler elle atılan fiziki imza ile aynı sonucu doğurur."

gereken 6098 sayılı Borçlar Kanununun 219. maddesinde yer almaktadır. Düzenlemede "Satıcı alıcıya kar ı herhangi bir surette bildirdi i niteliklerin satılarda bulunmaması sebebiyle sorumlu oldu u gibi, nitelik veya niteli i etkileyen niceli ine aykırı olan, kullanım amacı bakımından de erini ve alıcının ondan bekledi i faydaları ortadan kaldıran veya önemli ölçüde azaltan maddi, hukuki ya da ekonomik ayıpların bulunmasından da sorumlu olur. Satıcı, bu ayıpların varlı nı bilmes e bile onlardan sorumludur" denilmektedir.

Ö retide ayıp satılarda, hasarın geçti i anda, vaad edilen nitelikleri bir di er ifade ile bulunması gereken bir özelli in bulunmaması ya da bulunmaması gereken bir kusurun ya da eksikli in bulunması ya da dürüstlük kuralı gere ince ondan beklenen lüzumlu vasıfları ta maması hali olarak tanımlanmakta ve maddi, hukuki ya da ekonomik ayıp eklinde sınıflandırılmaktadır. Maddi ayıp bir malda madden hata bulunmasıdır (örne in malın yırtık, kırık, bozuk, lekeli olması gibi). Hukuki ayıp malın kullanımının hukuk sınırlandırılm olmasıdır (malın üzerinde rehin, haciz, intifa hakkı gibi kısıtlamalar bulunması gibi). Ekonomik ayıp ise malın iktisadi vasıflarında eksiklik olmasıdır.

Ayıba ili kin di er sınıflandırma, ayıbın açık ve gizli olup olmamasına göre yapılmaktadır. Açık ayıp hemen ilk bakı ta ya da yüzeysel bir muayene ile tespit edilebilen ayıptır. Durumun gerekli kıldı ı, muayene ile anla ılamayan ayıplar, gizli ayıptır. Alıcı gizli ayıpları ara tırmakla yükümlü de ilse de ayıp meydana çıkar çıkmaz hemen ihbar etmelidir (Domaniç, H.: Türk Ticaret Kanunu erhi, C.I, stanbul 1988, s.155; Yavuz, N.: Ayıplı fa, 2.b., Ankara 2010, s. 107; Karaka , C.F.: Ticari Satımda Ayıp hbarının Süresi ve ekli, XXII. Ticaret Hukuku ve Yargıtay Kararları Sempozyumu, Ankar 2006, s.172). Derhal kavramı, halin icabına uygun fazla vakit geçirmeden bildirim olarak anlamak gerekir. Ancak TTK 23'de malın muayene ve ihbar yükümlülü ü düzenlenmi tir. E er alıcı i fal edilmi ise yani maldaki ayıp ondan bilerek saklanmı ise Kanunun öngördü ü çözüm satıcı bakımından a ırla tırlmı bir sorumlulu u gerektirmektedir. Nitekim 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 225. maddesine göre alıcıyı i fal etmi olan satıcı, ayıbın kendisine vaktinde ihbar edilmemi oldu unu ileri sürerek sorumluluktan kurtulamaz.

TK ve BK'daki düzenlemelerin birbirlerine paralel düzenlemeyi içerdi i gözetildi inde:

Ayıba ili kin bu genel açıklamadan sonra belirtmek gerekir ki satıcının ayıptan sorumlulu una da "ayıba kar ı tekeffül" denmektedir. Ayıba kar ı tekeffül artlarının gerçekleşmesi durumunda alıcının kendisine tanınan hakları kullanabilmesi için Kanun tarafından kendisine yükletilm olan külfetleri yerine getirmelidir. Külfet, alıcının satın aldı ı malı muayene etmesi ve bir ayıbın ortaya çıkması halinde bunu satıcıya ihbar etmesidir. Alıcı külfetleri yerine getirmedi i takdirde ayıba kar ı tekeffül hükümlerinden yararlanamaz.

Külfet teknik anlamda bir yükümlülük veya borç de ildir. Külfet, mülkiyetten farklı olarak herhangi bir borç yaratmayan, yerine getirilmedi i takdirde o konuda sa lanmı olan hakların kaybedilmesi sonucunu do uran bir davranı olarak tanımlanabilir. Burada muayene ve ihbar külfetini yerine getirilmemesi halinde alıcının satılanı kabul etmi sayılaca ına dair yasal bir karine söz konusudur. Dolayısıyla külfetlerin yerine getirilmemesi seçimlik hakların kullanılmasına engel olur, alıcı malı o haliyle kabul etmi sayılır.

Ticari satımlarda muayene ve ihbar külfeti TTK 23/c. maddede düzenlenmi tir. Bu hükme göre "Malın ayıplı oldu u teslim sırasında açıkça belli ise alıcı iki gün içinde durumu satıcıya ihbar etmeye mecburdur. Açıkça belli de ilse alıcı emtiayı teslim aldıktan sonra sekiz gün içinde muayene etmeye veya ettirmeye ve bu muayene neticesinde emtianın ayıplı oldu u ortaya çıkarsa, haklarını korumak için durumu bu süre içinde satıcıya ihbarla yükümlüdür." Ancak ayıp ihbarının bu süre içinde satıcıya ula ması art de ildir. Bu süre içinde satıcıya ula masa bile alıcı haklarını korumu olur. TTK 23/c. maddede gizli ayıbın sonradan ortaya çıkması halinde Borçlar Kanunun 223. maddesinin uygulanaca ı

NOT: BU BELGE ELEKTRON K MZA LE MZALANMI OLUP, AYRICA F Z K OLARAK MZALANMAYACAKTIR.

"5070 sayılı Kanun m. 5 ve 6098 sayılı TBK m. 15. uyarınca elektronik imza ile olu turulan belgeler elle atılan fiziki imza ile aynı sonucu do urur."

belirtildi ki tir. Borçlar Kanununun 223/2. maddesinde ayıbın sonradan ortaya çıkması halinde bildirim derhal yapılması aksi halde alıcı malı ayıp ile beraber kabul edilmi sayılacaktır.

Alıcı ihbar külfetini yerine getirmiş ise zamana imi süresi içinde Borçlar Kanununun 227 maddesinin kendisine tanınan hakları dava yoluyla talep edebilece i düzenlenmiştir.

Ayıp ihbarının yasal sürede yapılmış yapılmamış imi kimin kanıtlanması gerekti ini bulabilmek için hukukumuzda “ispat yükü” nün nasıl düzenlendi ine bakmak gerekmektedir.

Bir davada çeki meli olguların kimin tarafından ispat edilmesi gerekti i konusuna, ispat yükü denir.

Her iki taraf da ispat yükünün kime dü tü ünü gözetmeden delil göstermiş ler ise bu halde hâkimin ispat yükünün hangi tarafa dü tü ünü ara tırmasına gerek yoktur. Çünkü hâkim, ilk önce tarafların gösterdikleri delilleri incelemekle yükümlüdür.

ki tarafın (veya bir tarafın) gösterdiği deliller ile davaya ili kin bütün çeki meli olgular aydınlanmış ise yine ispat yükünün hangi tarafa dü tü ünü ara tırmakta bir yarar yoktur. Buna karşılık, gösterilen delillerin hâkime dava hakkında tam bir kanaat vermemesi halinde, ispat yükünün hangi tarafa dü tü ünün tespit edilmesinde yarar vardır.

Delillerin davayı etkileyecek çeki meli hususlarda gösterilece i ve ispat faaliyetinin çeki meli vakıalar için söz konusu oldu u hususu göz önünde bulundurulmalıdır (6100 sayılı HMK m.187/1).

Türk Medeni Kanununun 6. maddesinde “Kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, taraflardan her biri, hakkını dayandırdığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür.” denilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun “ ispat yükü” ba lıklı 190. maddesinde ise bu düzenlemeye paralel bir düzenleme getirilmiştir. Anılan maddede “ ispat yükü, kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakıaya ba lanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir.” denilmiştir.

ispat yükü ilk önce kural olarak davacıya dü er; yani davacı davasını dayandırdığı olguları ispat etmelidir. Hâkimin kendisine ispat yükü dü tü ünü bildirdi i taraf, uyu mazlık konusu olguyu ispat edemezse davayı kaybeder. O taraf davacı ise davası reddedilir, davalı ise mahkûm edilir.

Kendisine ispat yükü dü meyen taraf, karşı (kendisine ispat yükü dü en) tarafın iddiasını (olguyu) ispat etmesini bekleyebilir. Kendisine ispat yükü dü en taraf iddiasını ispat edemezse, di er (kendisine ispat yükü dü meyen) tarafın onun iddiasının aksini (hilafını) ispat etmesine gerek yoktur; o olgu ispat edilmemiş (yani dava bakımından yok) sayılır.

Somut olayda davacının kendisine teslim edilen malların ayıplı oldu una dair davacıya bildirimde bulundu u tespit edilmemiştir. Bu durumda, ayıp ihbarının yapıldığı na dair ispat yükü davacı taraftadır. Davacı davalıya anılan sürelerde ihbarda bulundu unu usulüne uygun bir delille ispatı gerekmekte ise de dosyaya herhangi bir delil sunulmamıştır. T. B.K.nun 231/2. maddesine göre, satıcının alıcıyı i fal edip etmedi i hususu da ispat edilmiş de de ildir. Satın alınan malların 26/01/2018 tarihinde son teslimin yapıldığı , delil tespitine kadar herhangi bir muayene ihbarın yapıldığı anlaşılmamış gibi delil tespiti raporu 02/03/2018 tarihinde alınarak bu rapor davalı yana 14/03/2018 tarihinde tebli edilmiştir. Teslime konu malın incelemesinin delil tespiti ile yapıldığı gibi dava da 17/12/2018 tarihinde açılmıştır.

Açıklanan nedenlerle TTK'nin 23.maddesine göre alıcı malı teslim aldıktan sonra 8 gün içinde incelemek veya incelettirmek ile ve bu inceleme sonucu malın ayıplı çıkması halinde durumu satıcıya bildirmekle yükümlü oldu u, 8 günlük muayene ve ihbar yükümlülü üne uymayan alıcının malı o hali ile kabul etmiş sayılacağı , ayıplar için kanunun kendisine tanıdığı hakları kaybedeceği , süresinde ayıp ihbarında bulunmayan davacının TBK'nun 227/1 maddesinden de yararlanamayacağı , yargılama sırasında ise satma konu malın ayıplı olup olmadığı na dair sektör bilirki isinden bir rapor alınmadığı gibi sadece ticari defter kayıtlarını inceleyen mali mü avirden rapor alındığı , teknik bilirki i heyetinden rapor

NOT: BU BELGE ELEKTRONİK MZALE MZALANMI OLUP, AYRICA FİZİK OLARAK MZALANMAYACAKTIR.

"5070 sayılı Kanun m. 5 ve 6098 sayılı TBK m. 15. uyarınca elektronik imza ile oluşturulan belgeler elle atılan fiziki imza ile aynı sonucu doğurur."

alınmadan ayıbın açık ya da gizli olup olmadığı tespit edilmeden, ayıba dair yapılan açıklamalardan da basit bir muayene ile ayıbın tespit edilebileceği, kaldığı ki gizli ayıp bulunduğuy varsayılsa bile ayıbın sonradan ortaya çıktığı tarihte derhal bildirimde bulunma yükümlülüğünün de bulunduğuy yükümlülüğüne de uyulup uyulmadığı, davalının sözleşmeye aykırı davranışının usulüne uygun delillerle kanıtlanması gerekmektedir.

Açıklanan bu nedenlerle mahkemece eksik ara tırma ve incelemeyle yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmesi doğru görülmemiştir. Bu durumda, davacının davasını ispat noktasında yukarıda belirtilen yasa maddeleri kapsamında bir değerlendirme yapılarak gerektiğinde teknik bilirkişi heyetinden alınacak rapor ile satıma konu malın ayıplı olup olmadığı ayıbın niteliği belirlenmek suretiyle olası sonuçta göre karar verilmesi gerekirken, dava dosyasının kapsamı ile mevcut delil durumu ve ileri sürülen istinaf sebepleri birlikte değerlendirildiğinde; mahkemenin hüküm kurmasını sağlayacak olan tüm esaslı delillerin toplanmaması, mahkemece de değerlendirilmemesi olması nedeniyle, davalı yanın istinaf başvurusunun açıklanan nedenlerden ötürü kabulüne, kararının 6100 sayılı HMK'nun 353/1-a-6.maddesi uyarınca kaldırılmasına ve dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesine karar vermek gerekmektedir.

HÜKÜM :Gerekçesi yukarıda açıklandığuy üzere;

1-Davalı vekilinin istinaf başvurusunun KABULÜ ile;

Ankara 7. Asliye Ticaret Mahkemesi, 2018/907 Esas, 2020/124 Karar ve 24/02/2020 tarihli kararının **KALDIRILMASINA**,

2-HMK'nin 353/1-a-6.maddesi uyarınca davanın yeniden görülmesi için dosyanın kararı veren mahkemeye GÖNDERİLMESİNE,

3- istinaf başvurma harcı dışında alınan istinaf karar ilam harcının istek halinde yatırana ADESİNE,

4- istinaf yargılaması sırasında duruma açılmadığından istinaf kanun yoluna başvuran lehine vekalet ücreti takdirine yer olmadığına,

5-Davalı tarafça yapılan istinaf yargılama giderlerinin ilk derece mahkemesince verilecek nihai kararda dikkate alınmasına,

6-Kararın tebliğinin ilk derece mahkemesince yapılmasına,

HMK'nin 362/1-g maddesi gereğince kesin olmak üzere dosya üzerinden yapılan inceleme sonucu 28/04/2023 tarihinde oybirliği ile karar verildi.